

[Socialministeren]

steriets område, men det er over for socialministeriet oplyst, at kommunen efter indrykningen af den i spørgsmålet nævnte annonce blev opmærksom på det uhenigtsmæssige i, at det annoncerede udleveringstidspunkt kun lå midt på dagen. Kommunen indførte herefter tillige mulighed for en månedlig aftenudlevering.

Kommunen har endvidere fundet det hensigtsmæssigt at indføre det i annoncen omhandlede legitimationsbevis, da kommunen har 5 forskellige hjemmesygeplejersker, der ikke nødvendigvis kender alle patienterne.

Til *undervisningsministeren* (28/3 79) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre de forbrugere, der tilmelder sig en brevskole, et reelt undervisningstilbud, samt kan ministeren oplyse, hvilke krav der stilles til brevskoler?«

(Spm. nr. 766).

Begrundelse.

Jeg har erfaret, at der er meget stor forskel på brevskolers kvalitet. Det stiller forbrugerne i en helt urimelig situation, der kan indebære både økonomiske og uddannelsesmæssige tab.

Derfor finder jeg det påkrævet, at der kommer mere kontrol på dette område, således at brevskoler får en rimelig placering som undervisningstilbud.

Besvarelse (5/4 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Af begrundelsen fremgår, at spørgeren finder mere kontrol på området påkrævet på grund af store forskelligheder i brevskolernes kvalitet.

I dag er reglen ifølge fritidsloven den, at en brevskole efter ansøgning kan undergives tilsyn af undervisningsministeriet og dermed opnå ret til at betegne sig som statskontrolleret. Tilsynet omfatter brevskolens samlede virksomhed, og den må blandt andet kun udsende undervisningsmateriale, der er godkendt af ministeriets fagkonsulenter.

Af Danmarks ca. 20 brevskoler er omkring halvdelen statskontrollerede, men disse skoler er gennemgående større end de ikke-

statskontrollerede, hvorfor man kan regne med, at ca. 10.000 af de i alt omkring 15.000 brevskoleelever undervises på statskontrollerede skoler.

Tilsynet med brevskoler indførtes her i landet i 1960, og allerede dengang diskuterede man, om tilsynet burde være frivilligt eller obligatorisk. Når man blev stående ved det frivillige tilsyn, som siden har været gældende, hang det sammen med, at en tvungen godkendelsesordning kunne være i strid med grundlovens forbud mod censur, ligesom den stødte an mod en tradition for fri undervisning.

Imidlertid har forbrugerklagenævnet siden sin start i 1975 modtaget et betydeligt antal klager over ikke-statskontrollerede brevskoler, og jeg har derfor besluttet nu at nedsætte en arbejdsgruppe, hvis opgave bliver i lyset af den seneste tids erfaringer på området at tage stilling til spørgsmålet om indførelse af tvungen statskontrol med brevskoler i Danmark, herunder de ændringer i lovgivningen, som en sådan kontrol måtte nødvendiggøre.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (28/3 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Kan ministeren oplyse, om der findes grænser for, hvor langt en bibliotekar kan gå, når det gælder anskaffelse af samfundsnedbrydende bøger til børnebiblioteker, og hvad vil ministeren gøre for at sikre forældrene, så de trygt kan lade deres børn benytte børnebibliotekerne?«

(Spm. nr. 767).

Begrundelse.

Der synes ingen grænser at være for, hvor dårlige samfundsnedbrydende bøger en bibliotekar kan tillade sig at anbringe i børnebiblioteket. Forældre bliver chokerede over de bøger, de kan finde i børnebiblioteket, f. eks. drejer det sig om »Svin med vinger« af Rocco og Antonia fra forlaget Modtryk. Det er særdeles vanskeligt at finde en begrundelse for, at denne bog findes i børnebiblioteket. Den eneste grund må være, at den fremmer en nedbrydelse af det bestående samfund. Forældre spørger ofte, om de står helt magtesløse, og om den eneste udvej er at holde deres børn væk fra børnebiblioteket.